

WYROK ŁĄCZNY

W IMIENIU

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 20 września 2016 r.

Sąd Okręgowy w Poznaniu w III Wydziale Karnym

w składzie:

Przewodnicząca: SSO Dorota Biernikowicz

Protokolant: starszy protokolant sądowy Marta Przybył

przy udziale **Prokuratora Prokuratury Okręgowej w Poznaniu** – Tomasza Narłowskiego

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 12 września 2016 roku

sprawy o wydanie wyroku łącznego wobec:

J. K. (1) (J. K. (2)), s. S. i Z. z domu C., urodzonego (...) w K.

skazanego prawomocnymi wyrokami:

I. **Sądu Rejonowego w Ostrowie Wlkp.** z dnia 22 kwietnia 2003 r., sygn. akt **II K 624/02** za przestępstwo z art. 218 § 1 k.k. w zw. z art. 219 k.k. i art. 11 § 2 k.k. popełnione w okresie od czerwca 1999 roku do 15.04.2002r. na karę grzywny w wymiarze 50 stawek dziennych przy ustaleniu wysokości jednej stawki dziennej na kwotę 30 zł, przy czym karę grzywny wykonano w całości w dn. 10.06.2003r.

II. **Sądu Okręgowego w Kaliszu z dnia 5 lipca 2004r., sygn. akt III K 92/01** za przestępstwo z art. 270 § 1 k.k. w zw. z art. 270 § 2 k.k. w zw. z art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. popełnione w czerwcu 2000 roku na karę 3 lat pozbawienia wolności oraz karę grzywny w wymiarze 200 stawek dziennych ustalając włoskość jednaj stawki na kwotę 100 zł, przy czym karę grzywny wykonano w całości w dn. 12.01.2010r., a postanowieniem Sądu Okręgowego w Poznaniu z dnia 03.06.2009r. warunkowo przedterminowo zwolniono skazanego z odbycia reszty kary pozbawienia wolności z okresem próby do 03.06.2012r. sygn. akt V Kow 2022/09, następnie postanowieniem Sądu Okręgowego w Poznaniu z dnia 14.11.2011r. sygn.. akt V Kow 5519/11 skrócono okres próby do dwóch lat i nie odwołano warunkowego przedterminowego zwolnienia;

III. **Sądu Rejonowego w Poznaniu z dnia 18 lipca 2005r. sygn. akt IV Ks 66/02** za przestępstwo z art. 91 § 1 uks popełnione w dniu 13.01.1999r. na karę grzywny w wymiarze 400 stawek dziennych ustalając wysokość jednej stawki dziennej na kwotę 300 zł, przy czym postanowieniem Sądu Rejonowego w Poznaniu z dnia 11.09.2007r. zamieniono karę grzywny na zastępczą 180 dni karę pozbawienia wolności, a postanowieniem Sądu Rejonowego Poznań Nowe Miasto i Wilda w Poznaniu z dnia 15 marca 2016r. sygn.. VI Ko 834/16 umorzono wobec skazanego postępowanie wykonawcze dotyczące wykonania zastępczej kary pozbawienia wolności;

IV. **Sądu Okręgowego w Poznaniu z dnia 11 października 2013r. sygn. akt III K 118/12**, za przestępstwo z art. 54 § 1 k.k.s. w zw. z art. 62 § 2 k.k.s. i art. 7 § 1 k.k.s. w zw. z art. 37 § 1 pkt 2 k.k.s i art. 38 § 2 pkt 1 k.k.s. oraz art. 6 § 2 k.k.s. popełnione w okresie od października 2004r. do lipca 2005r. na karę 6 miesięcy pozbawienia wolności i karę grzywny w wymiarze 200 stawek dziennych przy ustaleniu wysokości jednej stawki na kwotę 100 zł oraz za przestępstwo z art. 299 § 1 i § 5 k.k. w zw. z art. 12 k.k. popełnione w okresie od października 2004r. do lipca 2005r. na karę 1 roku pozbawienia wolności i karę grzywny w wymiarze 200 stawek dziennych przy ustaleniu wysokości jednej stawki na kwotę 100 zł, przy czym kary jednostkowe pozbawienia wolności i kary grzywny połączono i wymierzono

łącną karę 1 roku pozbawienia wolności z warunkowym zawieszaniem jej wykonania na okres próby 3 lat oraz łącną karę grzywny w wymiarze 300 stawek dziennych, ustalając wysokość jednej stawki dziennej za równoważną kwocie 100 zł, oddano skazanego pod dozór kuratora sądowego; przy czym postanowieniem Sądu Okręgowego w Poznaniu z dnia 29.02.2016r. sygn.. akt III Ko 15/16 zarządzono wykonanie warunkowo zawieszanej kary pozbawienia wolności (postanowieniem Sądu Okręgowego w Poznaniu z dnia 9 maja 2016r. sygn.. akt III Ko 248/16 odroczone bezterminowo skazanemu wykonanie kary łącznej 1 roku pozbawienia wolności na podstawie art. 150 § 1 k.k.w.);

V. Sądu Rejonowego Poznań Stare Miasto w Poznaniu z dnia 1 października 2012r. sygn. akt III K 2033/08, zmienionego wyrokiem Sądu Okręgowego w Poznaniu z dnia 1 kwietnia 2014r. sygn.. akt IV Ka 117/14 za przestępstwo z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 294 § 1 k.k. popełnione w dniach 30 i 31.08.1999r. na karę 1 roku i 3 miesięcy pozbawienia wolności i karę grzywny w wymiarze 200 stawek dziennych ustalając wysokość jednej stawki dziennej na kwotę 30 zł; przy czym wykonanie kary pozbawienia wolności postanowieniem Sądu Rejonowego Poznań Stare Miasto w Poznaniu z dnia 15.07.2014r. odroczone bezterminowo do czasu ustania przeszkody;

VI. Sądu Rejonowego w Kaliszu z dnia 16 kwietnia 2009r. sygn. akt II K 705/07, zmienionym wyrokiem Sądu Okręgowego w Kaliszu z dnia 15.02.2010r. sygn.. akt IV Ka 428/09, a następnie wyrokiem Sądu Najwyższego w Warszawie z dnia 26.01.2011r. sygn.. II KK 214/10 za przestępstwo z art. 56 § 1 k.k.s. w zw. z art. 6 § 2 k.k.s. popełnione w okresie od lipca 1997r. do końca 1999r. na karę 1 roku i 4 miesięcy pozbawienia wolności, a także karę grzywny w wymiarze 300 stawek dziennych przy ustaleniu wysokości jednej stawki dziennej na kwotę 200 zł, która nie została wykonana, a postanowieniem Sądu Rejonowego w Kaliszu z dnia 26.01.2015r. sygn.. VIII Ko 2089/14 zawieszono postępowanie wykonawcze w zakresie kary grzywny;

*****

1. na podstawie art. 85 k.k. i art. 86 § 1 i 2 k.k. w związku z art. 4 § 1 k.k. i w związku z art. 19 ust. 1 ustawy z dnia 20 lutego 2015r. o zmianie ustawy – Kodeks karny oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z 2015r., poz. 396) i art. 20 § 2 k.k.s. w zw. z art. 2 § 2 k.k.s. i art. 39 § 1 i 2 k.k.s. w zw. z art. 23 § 3 k.k.s. oraz art. 569 § 1 i 2 k.p.k. **łączy kary jednostkowe grzywny orzeczone wobec skazanego J. K. (1) wyrokami opisanymi wyżej w punktach: I – sygn. akt II K 624/02 Sądu Rejonowego w Ostrowie Wlkp., II – sygn. akt III K 92/01 Sądu Okręgowego w Kaliszu, III – sygn. akt IV Ks 66/02 Sądu Rejonowego w Poznaniu, V – sygn. akt III K 2033/08 Sądu Rejonowego Poznań Stare Miasto w Poznaniu i VI – sygn. akt II K 705/07 Sądu Rejonowego w Kaliszu** i wymierza skazanemu J. K. (1) w ich miejsce **karę łączną grzywny w wymiarze 600 (sześćset) stawek dziennych, ustalając wysokość jednej stawki dziennej za równoważną kwocie 200 (dwieście) złotych;**

2. na podstawie art. 63 § 1 k.k. w związku z art. 577 k.p.k. na poczet orzeczonej w punkcie 1 wyroku kary łącznej grzywny zalicza skazanemu J. K. (1) wykonaną w całości karę grzywny w sprawie sygn. akt II K 624/02 i w sprawie sygn. akt III K 92/01 oraz częściowo wykonaną karę grzywny w sprawie sygn. akt II K 705/07, uznając tym samym za wykonaną karę łączną grzywny orzeczoną w pkt 1 w zakresie 115 (stu piętnastu) stawek dziennych;

3. na podstawie art. 576 § 1 k.p.k. wyroki podlegające połączeniu wskazane w punkcie 1 - w zakresie nie objętym wyrokiem łącznym - pozostawia odrębnemu wykonaniu;

4. na podstawie art. 85 k.k. i art. 86 § 1 k.k. w zw. z art. 4 § 1 k.k. w związku z art. 19 ust. 1 ustawy z dnia 20 lutego 2015r. o zmianie ustawy – Kodeks karny oraz niektórych innych ustaw (DZ. U. z 2015r., poz. 396) i art. 20 § 2 k.k.s. w zw. z art. 2 § 2 k.k.s. i art. 39 § 1 i 2 k.k.s. w oraz art. 569 § 1 i 2 k.p.k. **łączy kary jednostkowe pozbawienia wolności orzeczone wobec skazanego J. K. (1) wyrokami opisanymi wyżej w punktach: II – sygn. akt III K 92/01 Sądu Okręgowego w Kaliszu, V – sygn. akt III K 2033/08 Sądu Rejonowego Poznań Stare Miasto w Poznaniu i VI – sygn. akt II K 705/07 Sądu Rejonowego w Kaliszu** i wymierza skazanemu J. K. (1) w ich miejsce **karę łączną w wymiarze 4 (czterech) lat i 4 (czterech) miesięcy pozbawienia wolności;**

5. na podstawie art. 63 § 1 k.k. oraz art. 82 k.k. - w brzmieniu obowiązującym przed 1 stycznia 2012r. - po myśli art. 4 § 1 k.k. w związku z art. 20 § 2 k.k.s. i art. 577 k.p.k. na poczet orzeczonej w punkcie 4 wyroku kary łącznej 4 lat i 4 miesięcy pozbawienia wolności zalicza skazanemu J. K. (1) okres 3 lat kary pozbawienia wolności obytej w całości w sprawie sygn. akt II K 92/01 (w tym w wyniku pozytywnego upływu okresu próby i nie odwołania warunkowego przedterminowego zwolnienia w sprawie V Kow 2022/09 Sądu Okręgowego w Poznaniu), a także zalicza okres zatrzymania w sprawie sygn. akt II K 705/07 w dniu 4 lipca 2001r. (jeden dzień);

6. na podstawie art. 576 § 1 k.p.k. wyroki podlegające połączeniu wskazane w punkcie 4 - w zakresie nie objętym wyrokiem łącznym - pozostawia odrębnemu wykonaniu;

7. na podstawie art. 85 a contrario k.k. w związku z art. 19 ust. 1 ustawy z dnia 20 lutego 2015r. o zmianie ustawy – Kodeks karny oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z 2015r., poz. 396) i art. 572 k.p.k. **umarza postępowanie o wydanie wyroku łącznego** wobec skazanego J. K. (1) **w zakresie kar orzeczonych wyrokiem opisanym wyżej w punkcie IV – sygn. akt III K 118/12 Sądu Okręgowego w Poznaniu** z uwagi na brak warunków do wydania wyroku łącznego;

8. na podstawie art. 626 § 1 k.p.k., art. 624 § 1 k.p.k. oraz art. 6 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 r. o opłatach w sprawach karnych (jedn. tekst: Dz. U. z 1983 r. Nr 49 poz. 223 ze zm.) zwalnia skazanego od obowiązku zapłaty kosztów sądowych, obciążając nimi Skarb Państwa i nie pobiera od niego opłaty.

/-/ SSO Dorota Biernikowicz

UZASADNIENIE

Obrońca skazanego J. K. (1) wnioskiem z dnia 18 lutego 2016 roku (data wpływu do Sądu Okręgowego w Poznaniu – 17.06.2016r.), wniósł o wydanie wobec niego wyroku łącznego, obejmującego kary wymierzone wobec niego prawomocnymi wyrokami w sprawach o sygn. akt III K 2033/08 Sądu Rejonowego Poznań Stare Miasto w Poznaniu i II K 705/07 Sądu Rejonowego w Kaliszu. W uzasadnieniu wniosku obrońca wskazał, że kary wymierzone tymi wyrokami dotyczą czynów popełnionych w odległym czasie, a z uwagi na obecny stan zdrowia skazanego (niezdolności do odbywania kary w warunkach więziennych), jego pozytywną opinię środowiskową, zasadne jest orzeczenie kary łącznej na zasadzie pełnej absorpcji w wymiarze 1 roku i 4 miesięcy pozbawienia wolności i kary grzywny na zasadzie absorpcji. Do wniosku obrońca dołączył m.in. dokumentację lekarską, z której wynika, że skazany cierpi na schyłkową niewydolność nerek, jest dializowany kilka razy dziennie, został wpisany na listę osób oczekujących na przeszczep nerki, a stan jego zdrowia stanowi przeciwwskazanie do odbywania kary pozbawienia wolności, nadto rokowania co do poprawy stanu zdrowia są niepewne.

Sąd działając z urzędu - w myśl przepisów art. 569 § 1 i 2 k.p.k. i art. 570 k.p.k. - ustalił, że J. K. (1) skazany został następującymi wyrokami:

I. Sądu Rejonowego w Ostrowie Wlkp. z dnia 22 kwietnia 2003 r., **sygn. akt II K 624/02** za przestępstwo z art. 218 § 1 k.k. w zw. z art. 219 k.k. i art. 11 § 2 k.k. popełnione w okresie od czerwca 1999 roku do 15.04.2002r. na karę grzywny w wymiarze 50 stawek dziennych przy ustaleniu wysokości jednej stawki dziennej na kwotę 30 zł, przy czym karę grzywny wykonano w całości w dn. 10.06.2003r.

II. Sądu Okręgowego w Kaliszu z dnia 5 lipca 2004r., **sygn. akt III K 92/01** za przestępstwo z art. 270 § 1 k.k. w zw. z art. 270 § 2 k.k. w zw. z art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. popełnione w czerwcu 2000 roku na karę 3 lat pozbawienia wolności oraz karę grzywny w wymiarze 200 stawek dziennych ustalając włoskość jednaj stawki na kwotę 100 zł, przy czym karę grzywny wykonano w całości w dn. 12.01.2010r., a postanowieniem Sądu Okręgowego w Poznaniu z dnia 03.06.2009r. warunkowo przedterminowo zwolniono skazanego z odbycia reszty kary pozbawienia wolności z okresem próby do 03.06.2012r. sygn. akt V Kow 2022/09, następnie postanowieniem

Sądu Okręgowego w Poznaniu z dnia 14.11.2011r. sygn.. akt V Kow 5519/11 skrócono okres próby do dwóch lat i nie odwołano warunkowego przedterminowego zwolnienia;

III. Sądu Rejonowego w Poznaniu z dnia 18 lipca 2005r. **sygn. akt IV Ks 66/02** za przestępstwo z art. 91 § 1 uks popełnione w dniu 13.01.1999r. na karę grzywny w wymiarze 400 stawek dziennych ustalając wysokość jednej stawki dziennej na kwotę 300 zł, przy czym postanowieniem Sądu Rejonowego w Poznaniu z dnia 11.09.2007r. zamieniono karę grzywny na zastępczą 180 dni karę pozbawienia wolności, a postanowieniem Sądu Rejonowego Poznań Nowe Miasto i Wilda w Poznaniu z dnia 15 marca 2016r. sygn.. VI Ko 834/16 umorzono wobec skazanego postępowanie wykonawcze dotyczące wykonania zastępczej kary pozbawienia wolności;

IV. Sądu Okręgowego w Poznaniu z dnia 11 października 2013r. **sygn. akt III K 118/12**, za przestępstwo z art. 54 § 1 k.k.s. w zw. z art. 62 § 2 k.k.s. i art. 7 § 1 k.k.s. w zw. z art. 37 § 1 pkt 2 k.k.s. i art. 38 § 2 pkt 1 k.k.s. oraz art. 6 § 2 k.k.s. popełnione w okresie od października 2004r. do lipca 2005r. na karę 6 miesięcy pozbawienia wolności i karę grzywny w wymiarze 200 stawek dziennych przy ustaleniu wysokości jednej stawki na kwotę 100 zł oraz za przestępstwo z art. 299 § 1 i § 5 k.k. w zw. z art. 12 k.k. popełnione w okresie od października 2004r. do lipca 2005r. na karę 1 roku pozbawienia wolności i karę grzywny w wymiarze 200 stawek dziennych przy ustaleniu wysokości jednej stawki na kwotę 100 zł, przy czym kary jednostkowe pozbawienia wolności i kary grzywny połączono i wymierzono łączną karę 1 roku pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres próby 3 lat oraz łączną karę grzywny w wymiarze 300 stawek dziennych, ustalając wysokość jednej stawki dziennej za równoważną kwocie 100 zł, oddano skazanego pod dozór kuratora sądowego; przy czym postanowieniem Sądu Okręgowego w Poznaniu z dnia 29.02.2016r. sygn.. akt III Ko 15/16 zarządzono wykonanie warunkowo zawieszony kary pozbawienia wolności (postanowieniem Sądu Okręgowego w Poznaniu z dnia 9 maja 2016r. sygn. akt III Ko 248/16 odroczone bezterminowo skazanemu wykonanie kary łącznej 1 roku pozbawienia wolności na podstawie art. 150 § 1 k.k.w.);

V. Sądu Rejonowego Poznań Stare Miasto w Poznaniu z dnia 1 października 2012r. **sygn. akt III K 2033/08**, zmienionego wyrokiem Sądu Okręgowego w Poznaniu z dnia 1 kwietnia 2014r. sygn. akt IV Ka 117/14 za przestępstwo z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 294 § 1 k.k. popełnione w dniach 30 i 31.08.1999r. na karę 1 roku i 3 miesięcy pozbawienia wolności i karę grzywny w wymiarze 200 stawek dziennych ustalając wysokość jednej stawki dziennej na kwotę 30 zł; przy czym wykonanie kary pozbawienia wolności postanowieniem Sądu Rejonowego Poznań Stare Miasto w Poznaniu z dnia 15.07.2014r. odroczone bezterminowo do czasu ustania przeszkody;

VI. Sądu Rejonowego w Kaliszu z dnia 16 kwietnia 2009r. **sygn. akt II K 705/07**, zmienionym wyrokiem Sądu Okręgowego w Kaliszu z dnia 15.02.2010r. sygn.. akt IV Ka 428/09, a następnie wyrokiem Sądu Najwyższego w Warszawie z dnia 26.01.2011r. sygn.. II KK 214/10 za przestępstwo z art. 56 § 1 k.k.s. w zw. z art. 6 § 2 k.k.s. popełnione w okresie od lipca 1997r. do końca 1999r. na karę 1 roku i 4 miesięcy pozbawienia wolności, a także karę grzywny w wymiarze 300 stawek dziennych przy ustaleniu wysokości jednej stawki dziennej na kwotę 200 zł, która nie została wykonana, a postanowieniem Sądu Rejonowego w Kaliszu z dnia 26.01.2015r. sygn. VIII Ko 2089/14 zawieszono postępowanie wykonawcze w zakresie kary grzywny.

Na marginesie jedynie zaznaczyć należy, iż Sąd wymienił w części historycznej wyroku łącznego, opisując wcześniejszą karalność J. K. (1), także prawomocny wyrok z dnia 16 kwietnia 2009 roku w sprawie o sygn. akt II K 705/07 Sądu Rejonowego w Kaliszu, ponieważ mimo, że skazanie to nie widnieje w informacji z Krajowego Rejestru Karnego, to jak wynika z ustaleń Sądu poczynionych na podstawie akt głównych sprawy II K 705/07 nie uległo ono zatarciu, a kary wymierzone skazanemu nie zostały wykonane.

Skazany J. K. (1), s. S. i Z. z domu C., urodzony (...) w K., jest stanu wolnego, z nieformalnych związków ma czworo dzieci, w tym troje dorosłych i usamodzielnionych, a jedno małoletnie w wieku 8 lat, na które ma zasądzone alimenty w wysokości 5000 zł miesięcznie. Skazany posiada wykształcenie średnie techniczne, obecnie od 2011 roku przebywa na rencie inwalidzkiej z uwagi na chorobę nerek, mieszka w domu należącym do jego byłej konkubiny, zajmując bezpłatnie jeden pokój. Wcześniej, przed chorobą, skazany prowadził działalność gospodarczą – handel paliwami płynnymi. Skazany nie posiada żadnego majątku, ani oszczędności. Skazany choruje na schyłkową niewydolność

nerek, jest dializowany kilka razy dziennie w warunkach domowych, został wpisany na listę osób oczekujących na przeszczep nerki.

Okoliczności dotyczące sytuacji materialnej, rodzinnej, bytowej i zdrowotnej skazanego wynikają także ze sporządzonego w myśl art. 571 § 1 k.p.k. dla potrzeb niniejszego postępowania wywiadu środowiskowego przez kuratora sądowego.

Nadto obrońca skazanego dołączył do wniosku o wydanie wyroku łącznego dokumenty prywatne, z których wynikają okoliczności dotyczące stanu zdrowia skazanego, a także potwierdzające pozytywną opinię środowiskową.

Skazany, wyjaśniając na rozprawie w dniu 12 września 2016r., podał, że z uwagi na stan jego zdrowia korzysta z odroczenia wykonania kar pozbawienia wolności. Dodał, że obecnie jest dializowany w warunkach domowych pięć razy na dobę. Wyjaśnił, że jedynym źródłem jego utrzymania jest renta w wysokości 1690 zł netto i nie może podjąć żadnego zatrudnienia z uwagi na stwierdzoną całkowitą niezdolność do pracy.

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie dowodów, takich jak:

- wyroki wydane w sprawach o sygnaturach: II K 624/02 Sądu Rejonowego w Ostrowie Wlkp., III K 92/01 Sądu Okręgowego w Kaliszu, IV Ks 66/02 Sądu Rejonowego w Poznaniu, III K 118/12 Sadu Okręgowego w Poznaniu, III K 2033/08 Sadu Rejonowego Poznań Stare Miasto w Poznaniu, II K 705/07 Sądu Rejonowego w Kaliszu; jak również wyroki sądów odwoławczych zawarte w aktach głównych w/w spraw, informacje dotyczące obliczenia i odbycia kar zawartych w aktach głównych i wykonawczych w/w spraw, a także w aktach głównych sprawy o wydanie wyroku łącznego k. 1-2, 4, 5, 6, 7, 8, 9, 10, 11, 12-15, 16, 17, 18, 19, 20, 26-29, 35-36, 49, 50-52, 54-57, 71-81, 82-90, 95-96, 100, 101, 102-105, 107-109, 110-144, 146, 149-150, 161, 165-166, 171, 172-175, 176-180, 181-184;
- dane dotyczące odbycia i obliczenia kar w poszczególnych sprawach zawarte w aktach głównych spraw i wykonawczych wyżej wymienionych dotyczące wykonania kar pozbawienia wolności Wp, kar grzywien Kd, zarządzenia wykonania kar pozbawienia wolności, orzeczenia kar zastępczych za grzywnę, odroczenia wykonania kary, warunkowego przedterminowego zwolnienia;
- dane o karalności z Krajowego Rejestru Karnego – k. 27-29, 165-166
- dane z NOE SAD o orzeczeniach i osadzeniach – k. 82-86
- dokumentacja medyczna i opinie o stanie zdrowia k. 4, 5-16
- zaświadczenia, oświadczenia i opinie o zachowaniu skazanego k. 17-20
- wywiad środowiskowy kuratora sądowego k.100, 101
- dane osobo – poznawcze, dane o karalności, wywiady środowiskowe, opinie zawarte w aktach głównych i wykonawczych spraw: o sygnaturach: II K 624/02 Sądu Rejonowego w Ostrowie Wlkp., III K 92/01 Sądu Okręgowego w Kaliszu, IV Ks 66/02 Sądu Rejonowego w Poznaniu, III K 118/12 Sadu Okręgowego w Poznaniu, III K 2033/08 Sądu Rejonowego Poznań Stare Miasto w Poznaniu, II K 705/07 Sądu Rejonowego w Kaliszu, V Kow 2022/09;
- wniosek skazanego i wyjaśnienia skazanego k. 1-2, 35-36, 185-186

Dokumenty powyższe ujawniono na rozprawie w trybie art. 393 § 1 i 2 i 3 k.p.k. i art. 394 § 1 i 2 k.p.k. w zw. z art. 574 k.p.k. za zgodą stron w całości bez odczytywania (k. 186).

Okoliczności faktyczne niniejszej sprawy pozostawały całkowicie bezsporne i wynikały ze wskazanych powyżej dokumentów, których wiarygodność i prawdziwość danych w nich zawartych nie zostały przez żadną ze stron zakwestionowane, a i Sąd Okręgowy nie znalazł żadnych podstaw, by uczynić to z urzędu.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

W związku ze zmianą od 1 lipca 2015r. przepisów ustawy kodeks karny, w tym przepisów rozdziału IX odnośnie kary łącznej, na wstępie zaznaczyć należy, że przepisy art. 19 ust. 1 ustawy z dnia 20 lutego 2015r. o zmianie ustawy – Kodeks karny oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z 2015r., poz. 396) uregulowały kwestię tzw. intertemporalną, to jest wyłączyły stosowanie przepisów rozdziału IX kodeksu karnego w nowym brzmieniu, a więc przepisów dotyczących nowych zasad orzekania kary łącznej w wyroku łącznym, do spraw w których połączeniu podlegałyby wyłącznie kary prawomocnie orzeczone przed dniem wejścia w życie ustawy z dnia 20 lutego 2015r. Zgodnie z tym przepisem – przepisów rozdziału IX ustawy kodeks karny, w brzmieniu nadanym ustawą nowelizującą kodeks karny, nie stosuje się do kar prawomocnie orzeczonych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, chyba że zachodzi potrzeba orzeczenia kary łącznej w związku z prawomocnym skazaniem po dniu wejścia w życie niniejszej ustawy. Oznacza to, że przepisy art. 85 i następne k.k. w nowym brzmieniu obowiązującym od 1 lipca 2015r. nie mają zastosowania w niniejszej sprawie do skazanego J. K. (1), ponieważ wszystkie prawomocne skazania jakie zapadły wobec niego zostały orzeczone przed 1 lipca 2015r., a ponadto – jak wynika z karty karnej, po dniu 1 lipca 2015r. nie zapadł wobec niego żaden nowy wyrok skazujący na karę podlegającą łączeniu z poprzednimi karami. Tym samym stwierdzić należy na wstępie, że w stosunku do skazanego J. K. (1) w niniejszym postępowaniu stosuje się przepisy art. 85 i nast. k.k. w brzmieniu starym tj. obowiązującym do dnia 30 czerwca 2015r.

Zważyć należy zatem, że zgodnie z art. 569 § 1 k.p.k. właściwy Sąd wydaje wyrok łączny w stosunku do osoby prawomocnie skazanej wyrokami różnych sądów, jeżeli zachodzą ku temu warunki określone w szczególności w art. 85 k.k. (w brzmieniu obowiązującym do 30 czerwca 2015r.), a mianowicie sprawca popełnił dwa lub więcej przestępstw, zanim zapadł pierwszy chociażby nieprawomocny wyrok co do któregośkolwiek z nich i wymierzono za nie kary tego samego rodzaju lub inne podlegające łączeniu. Sąd orzeka karę łączną, biorąc za podstawę kary z osobna wymierzone za zbiegające się przestępstwa.

Ponadto zaznaczyć należy, iż zgodnie z uchwałą Sądu Najwyższego z dnia 25 lutego 2005r. I KZP 36/04 (OSNKW 2005/2/13), zawarty w art. 85 k.k. zwrot „zanim zapadł pierwszy wyrok, choćby nieprawomocny, co do któregośkolwiek z tych przestępstw”, odnosi się do pierwszego chronologicznie wyroku, który zapadł przed popełnieniem przez sprawcę kolejnego (kolejnych) przestępstw. Zważyć jednak należy, iż zasada, o której mowa w art. 85 k.k., odnosząca się do pierwszego chronologicznie wyroku, nie stoi na przeszkodzie łączeniu kar orzeczonych za przestępstwa popełnione po wydaniu tego „pierwszego wyroku”, jeżeli ustalili się kolejny możliwy zbieg realny przestępstw przy spełnieniu warunków z art. 85 k.k. Oczywiście i w tym przypadku punktem wyjściowym orzekania o karze łącznej będzie chronologicznie „pierwszy wyrok”, zamykający daną grupę przestępstw pozostających w zbiegu.

W świetle wymienionych powyżej przesłanek warunkujących wydanie wyroku łącznego, Sąd poddał analizie dotychczasowe skazania J. K. (1), wyżej wymienione w pkt od I do VI.

Z analizy przedstawionych do połączenia wyroków, wymienionych wyżej w punktach od I do VI, wynika bowiem, iż pierwszy chronologicznie wyrok zapadł wobec skazanego w dniu 22.04.2003r. (wyrok Sądu Rejonowego w Ostrowie Wlkp. w sprawie o sygn. akt II K 624/02 opisany wyżej w punkcie I) i wymierzono mu wówczas za przestępstwo z art. 218 § 1 k.k. w zw. z art. 219 k.k. i art. 11 § 2 k.k. popełnione w okresie od czerwca 1999 roku do 15.04.2002r. karę grzywny w wymiarze 50 stawek dziennych przy ustaleniu wysokości jednej stawki dziennej na kwotę 30 zł, przy czym karę grzywny wykonano w całości w dn. 10.06.2003r. Badając natomiast daty popełnienia przez skazanego kolejnych przestępstw opisanych w pkt od II do VI stwierdzić należy, iż przed datą wydania wyżej opisanego pierwszego wyroku skazany popełnił przestępstwa osądzone w sprawach sygn. akt: III K 92/01 (przestępstwo z art. 270 § 1 k.k. w zw. z art. 270 § 2 k.k. w zw. z art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. popełnione w czerwcu 2000 roku na karę 3 lat pozbawienia wolności oraz karę grzywny w wymiarze 200 stawek dziennych ustalając włoskość jednej stawki na

kwotę 100 zł, przy czym karę grzywny wykonano w całości w dn. 12.01.2010r.), IV Ks 66/02 (przestępstwo z art. 91 § 1 uks popełnione w dniu 13.01.1999r. na karę grzywny w wymiarze 400 stawek dziennych ustalając wysokość jednej stawki dziennej na kwotę 300 zł), III K 2033/08 (przestępstwo z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 294 § 1 k.k. popełnione w dniach 30 i 31.08.1999r. na karę 1 roku i 3 miesięcy pozbawienia wolności i karę grzywny w wymiarze 200 stawek dziennych ustalając wysokość jednej stawki dziennej na kwotę 30 zł) i II K 705/07 (przestępstwo z art. 56 § 1 k.k.s. w zw. z art. 6 § 2 k.k.s. popełnione w okresie od lipca 1997r. do końca 1999r. na karę 1 roku i 4 miesięcy pozbawienia wolności, a także karę grzywny w wymiarze 300 stawek dziennych przy ustaleniu wysokości jednej stawki dziennej na kwotę 200 zł), a zatem możliwe było połączenie kar jednostkowych grzywny wymierzonych w tych sprawach, jako kar tego samego rodzaju, co też Sąd uczynił na podstawie art. 85 k.k. i art. 86 § 1 i 2 k.k. w związku z art. 4 § 1 k.k. i w związku z art. 19 ust. 1 ustawy z dnia 20 lutego 2015r. o zmianie ustawy – Kodeks karny oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z 2015r., poz. 396) i art. 20 § 2 k.k.s. w zw. z art. 2 § 2 k.k.s. i art. 39 § 1 i 2 k.k.s. w zw. z art. 23 § 3 k.k.s. oraz art. 569 § 1 i 2 k.p.k. łącząc kary jednostkowe grzywny orzeczone wobec skazanego J. K. (1) wyrokami opisanymi wyżej w punktach: I – sygn. akt II K 624/02 Sądu Rejonowego w Ostrowie Wlkp., II – sygn. akt III K 92/01 Sądu Okręgowego w Kaliszu, III – sygn. akt IV Ks 66/02 Sądu Rejonowego w Poznaniu, V – sygn. akt III K 2033/08 Sądu Rejonowego Poznań Stare Miasto w Poznaniu i VI – sygn. akt II K 705/07 Sądu Rejonowego w Kaliszu i wymierzając skazanemu J. K. (1) w ich miejsce karę łączną grzywny w wymiarze 600 (sześćset) stawek dziennych, ustalając wysokość jednej stawki dziennej za równoważną kwocie 200 (dwieście) złotych, pozostawiając jednocześnie na podstawie art. 576 § 1 k.p.k. odrębnemu wykonaniu wyroki podlegające połączeniu wskazane w punkcie 1 części rozstrzygającej wyroku łącznego- w zakresie nie objętym wyrokiem łącznym.

Ponadto na podstawie art. 63 § 1 k.k. w związku z art. 577 k.p.k. na poczet orzeczonej w punkcie 1 wyroku kary łącznej grzywny Sąd zaliczył skazanemu J. K. (1) wykonaną w całości karę grzywny w sprawie sygn. akt II K 624/02 i w sprawie sygn. akt III K 92/01 oraz częściowo wykonaną karę grzywny w sprawie sygn. akt II K 705/07, uznając tym samym za wykonaną karę łączną grzywny orzeczoną w pkt 1 w zakresie 115 (stu piętnastu) stawek dziennych.

Zważyć jednak należy, iż jak już wcześniej sygnalizowano, zasada, o której mowa w art. 85 k.k. (w brzmieniu sprzed zmiany, która weszła w życie 1 lipca 2015r.), odnosząca się do pierwszego chronologicznie wyroku, nie stoi na przeszkodzie łączeniu kar orzeczonych za przestępstwa popełnione po wydaniu tego „pierwszego wyroku”, jeżeli ustali się możliwy zbieg realny przestępstw przy spełnieniu warunków z art. 85 k.k., przy czym i w tym przypadku punktem wyjściowym orzekania o karze łącznej będzie chronologicznie „pierwszy wyrok”, zamykający daną grupę przestępstw pozostających w zbiegu.

Takim kolejnym „pierwszym” wyrokiem w sprawie J. K. (1), jeżeli chodzi o zbieg realny przestępstw, za które wymierzono prawomocnie karę pozbawienia wolności, podlegającą łączeniu w myśl zasad z art. 85 i nast. k.k., jest wyrok, który zapadł w dniu 05.07.2004r. (wyrok Sądu Okręgowego w Kaliszu o sygn. akt III K 92/01 opisany wyżej w punkcie II), którym wymierzono skazanemu – oprócz kary grzywny wyżej opisanej - karę 3 lat pozbawienia wolności (postanowieniem Sądu Okręgowego w Poznaniu z dnia 03.06.2009r. warunkowo przedterminowo zwolniono skazanego z odbycia reszty kary pozbawienia wolności z okresem próby do 03.06.2012r. sygn. akt V Kow 2022/09, następnie postanowieniem Sądu Okręgowego w Poznaniu z dnia 14.11.2011r. sygn. akt V Kow 5519/11 skrócono okres próby do dwóch lat i nie odwołano warunkowego przedterminowego zwolnienia). Badając daty popełnienia przez skazanego kolejnych przestępstw, za które wymierzono kary pozbawienia wolności, podlegające łączeniu z karą 3 lat pozbawienia wolności ze sprawy III K 92/01, stwierdzić należy, że przed dniem 5 lipca 2004 r., czyli przed datą wydania wyroku w sprawie III K 92/01, zostały popełnione: przestępstwo osądzone wyrokiem Sądu Rejonowego Poznań Stare Miasto w Poznaniu z dnia 01.10.2012r. sygn. akt III K 2033/08 (opisanym wyżej w punkcie V), za które wymierzono m.in. karę 1 roku i 3 miesięcy pozbawienia wolności oraz przestępstwo osądzone wyrokiem Sądu Rejonowego w Kaliszu z dnia 16.04.2009r. sygn. akt II K 705/07 (opisanym wyżej w punkcie VI), za które wymierzono m.in. karę 1 roku i 4 miesięcy pozbawienia wolności, a zatem orzeczono w sprawach III K 92/01, III K 2033/08 i II K 705/07 kary tego samego rodzaju podlegające łączeniu i spełnione zostały pozostałe warunki z art. 85 k.k. (w brzmieniu obowiązującym do 30 czerwca 2015r.), wobec powyższego możliwe było połączenie wymierzonych kar pozbawienia wolności za przestępstwa osądzone w sprawach opisanych w części historycznej wyroku w pkt II, V i VI,

w myśl zasad wynikających z art. 85 k.k. i art. 86 § 1 k.k. w zw. z art. 4 § 1 k.k. w związku z art. 19 ust. 1 ustawy z dnia 20 lutego 2015r. o zmianie ustawy – Kodeks karny oraz niektórych innych ustaw (DZ. U. z 2015r., poz. 396) i art. 20 § 2 k.k.s. w zw. z art. 2 § 2 k.k.s. i art. 39 § 1 i 2 k.k.s. w zw. z art. 569 § 1 i 2 k.p.k., co też Sąd uczynił, jak w punkcie 4 części rozstrzygającej wyroku, wymierzając skazanemu J. K. (1) **karę łączną w wymiarze 4 (czterech) lat i 4 (czterech) miesięcy pozbawienia wolności**. W wyroku Sąd ponadto na podstawie art. 63 § 1 k.k. oraz art. 82 k.k. - w brzmieniu obowiązującym przed 1 stycznia 2012r. - po myśli art. 4 § 1 k.k. w związku z art. 20 § 2 k.k.s. i art. 577 k.p.k. na poczet orzeczonej w punkcie 4 wyroku kary łącznej 4 lat i 4 miesięcy pozbawienia wolności zaliczył skazanemu J. K. (1) okres 3 lat kary pozbawienia wolności obytej w całości w sprawie sygn. akt II K 92/01 (w tym w wyniku pozytywnego upływu okresu próby i nie odwołania warunkowego przedterminowego zwolnienia w sprawie V Kow 2022/09 Sądu Okręgowego w Poznaniu), a także zaliczył okres zatrzymania w sprawie sygn. akt II K 705/07 w dniu 4 lipca 2001r. (jeden dzień), przy czym zgodnie z art. 576 § 1 k.p.k. wyroki podlegające połączeniu wskazane w punkcie 4 części rozstrzygającej wyroku - w zakresie nie objętym wyrokiem łącznym - pozostawiono odrębnemu wykonaniu.

Przystępując w dalszej kolejności do rozważań odnośnie warunków do orzeczenia kary łącznej pozbawienia wolności wobec skazanego J. K. (1), odnośnie prawomocnego skazania na karę łączną 1 roku pozbawienia wolności w sprawie III K 118/12 Sądu Okręgowego w Poznaniu, której wykonanie zarządzono postanowieniem z dnia 29.02.2016r., Sąd w pierwszej kolejności pragnie zauważyć, iż nie podlegała ona łączeniu w tym postępowaniu z karami pozbawienia wolności orzeczonymi w sprawach III K 92/01, III K 2033/08 i II K 705/07, ponieważ przestępstwa osądzone w sprawie III K 118/12 zostały popełnione już po wydaniu wyroku w sprawie III K 92/01, czyli po 5 lipca 2004 roku i stanowiło to przeszkodę do objęcia karą łączną orzeczoną w punkcie 4 części rozstrzygającej niniejszego wyroku także kary pozbawienia wolności wymierzonej skazanemu w sprawie III K 118/12, mimo, że prawomocnie zarządzono wykonanie tej kary. Wobec powyższego należało na podstawie art. 85 a contrario k.k. w związku z art. 19 ust. 1 ustawy z dnia 20 lutego 2015r. o zmianie ustawy – Kodeks karny oraz niektórych innych ustaw (DZ. U. z 2015r., poz. 396) i art. 572 k.p.k. umorzyć postępowanie o wydanie wyroku łącznego wobec skazanego J. K. (1) w zakresie kar orzeczonych wyrokiem opisanym wyżej w punkcie IV tj. sygn. akt III K 118/12 Sądu Okręgowego w Poznaniu z uwagi na brak warunków do wydania wyroku łącznego (pkt 7 części rozstrzygającej wyroku), ponieważ z powodu braku warunków z art. 85 k.k. nie podlegała łączeniu z karami opisanymi w zbiegu realnym przestępstw, jak w pkt 4 wyroku, kara pozbawienia wolności orzeczona w sprawie III K 118/12 i nie podlegała z tego powodu także łączeniu kara grzywny orzeczona w sprawie III K 118/12 z karami grzywny połączonymi, jak w pkt 1 części rozstrzygającej niniejszego wyroku, bo przestępstwa osądzone w sprawie III K 118/12, za które orzeczono jednostkowe kary grzywny, zostały popełnione w okresie od października 2004 roku do lipca 2005 roku, a więc już po wydaniu wyroku w sprawie II K 624/02, a to ten wyrok był pierwszym chronologicznie wyrokiem według zasad z art. 85 k.k. dla zbiegu ustalonego w pkt 1 niniejszego wyroku, którym połączono kary grzywny i wymierzono skazanemu J. K. (1) karę łączną grzywny w wymiarze 600 (sześćset) stawek dziennych, ustalając wysokość jednej stawki dziennej za równoważną kwocie 200 (dwieście) złotych.

W związku z orzeczeniem wobec skazanego J. K. (1), jak w pkt 4 części rozstrzygającej wyroku, kary łącznej pozbawienia wolności, Sąd pragnie zauważyć, iż na skutek wejścia w dniu 8 czerwca 2010 r. w życie ustawy z dnia 5 listopada 2009 r. o zmianie ustawy – Kodeks karny, ustawy – Kodeks postępowania karnego, ustawy – Kodeks karny wykonawczy, ustawy – Kodeks karny skarbowy oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. Nr 98, poz. 625), zmianie uległy przepisy Kodeksu karnego normujące zasady orzekania kar łącznych, w tym wyrokiem łącznym. Sąd Okręgowy musiał więc rozważyć, jaki stan prawny winien znaleźć zastosowanie w sprawie skazanego J. K. (1). Przestępstwa popełnione przez skazanego, za które wymierzono kary w sprawach kolejnych, wymienionych w części historycznej wyroku w pkt od I do VI, zostały wszystkie popełnione przed dniem 8 czerwca 2010r. W tym celu należało najpierw ustalić normę prawa intertemporalnego rozstrzygającą tę sytuację, a następnie normę tę zastosować. Zgodnie z art. 12 wymienionej wyżej ustawy nowelizacyjnej, w razie wątpliwości, czy stosować przepisy dotychczasowe, czy przepisy w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, stosuje się przepisy nowe. Równocześnie według art. 4 § 1 k.k., jeżeli w czasie orzekania obowiązuje ustawa inna niż w czasie popełnienia przestępstwa, stosuje się ustawę nową, jednakże należy stosować ustawę obowiązującą poprzednio, jeżeli jest względniejsza dla sprawcy. Powstało zatem pytanie, który z wymienionych przepisów statuuje normę właściwą dla rozstrzygnięcia kwestii intertemporalnej w sprawie J. K. (1). Zdaniem Sądu

rozstrzygnięcie powstałego w niniejszej sprawie problemu intertemporalnego powinno nastąpić w oparciu o art. 4 § 1 k.k., a nie art. 12 ustawy nowelizacyjnej, przemawia bowiem za tym ugruntowana w orzecznictwie wykładnia tego pierwszego (i to jeszcze w czasie obowiązywania Kodeksu karnego z 1969 r.), z którą Sąd w tym składzie zgadza się, a zgodnie z którą ma on niewątpliwie zastosowanie także w sytuacjach orzekania o karze łącznej, również w wyroku łącznym. Stanowisko takie zaprezentował Sąd Najwyższy w uzasadnieniu wyroku z dnia 20 lutego 1995 r. w sprawie o sygn. II KRN 2/95 (OSNKW z 1995 r., z. 3-4, poz. 17), w którym stwierdził, iż „niezależnie od stosowanej przez sąd wydający wyrok łączny zasady kształtowania kary łącznej (absorpcji całkowitej, częściowej czy też kumulacji), sąd ten – w tym zakresie – na nowo dokonuje aktu wymiaru kary zwanej w tym wypadku karą łączną. Zatem winien z jednej strony respektować prawomocność "łączonych" wyroków (i dlatego też nie wolno mu w tym trybie dokonywać korekt w zakresie wymiaru kar orzeczonych za poszczególne czyny prawomocnie osądzone), ale z drugiej strony również ewentualną zmianę stanu prawnego, jeśli zmiana ta dotyczy na nowo kształtowanych – w myśl reguł wyznaczonych w art. 67-71 k.k. – składników wymiaru kary i jest to zmiana korzystna dla oskarżonego (np. korzystniejsze tzw. przeliczniki, wyższy próg wymagany dla orzeczenia kary zastępczej)”. Wymierzanie kary łącznej w wyroku łącznym jest niewątpliwie orzekaniem o odpowiedzialności karnej za przestępstwa. W art. 4 § 1 k.k. nie ma zaś mowy o orzekaniu o sprawstwie i winie, tylko o orzekaniu. Nie ulega więc wątpliwości, że zakresem jego zastosowania zostało objęte każde orzekanie o odpowiedzialności karnej za przestępstwo, także w zakresie kary przy wydawaniu wyroku łącznego. Takie też stanowisko wynika zresztą wprost z najnowszej linii orzeczniczej Sądu Najwyższego i Sądów Apelacyjnych. Przywołać można chociażby w tym względzie wyrok z dnia 6 grudnia 2012 r. w sprawie o sygn. V KK 364/12 (LEX nr 1231661), w którym Sąd Najwyższy stwierdził wprost, iż „kara łączna jest instytucją prawa karnego materialnego i w związku z tym należy rozpatrywać ją w płaszczyźnie art. 4 § 1 k.k. Możliwość wymierzenia kary łącznej w wyroku łącznym na podstawie art. 89 § 1a k.k., zgodnie z regułą prawa temporalnego zawartą w art. 4 § 1 k.k., dotyczy skazań za zbiegające się przestępstwa na kary pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem ich wykonania popełnione po dniu 7 czerwca 2010 r.”, czy też wyroki z dnia 22 listopada 2012 r. w sprawie o sygn. V KK 290/12 (LEX 1228653), z dnia 12 września 2012 r. w sprawie o sygn. V KK 85/12 (LEX nr 1220975), z dnia 8 listopada 2011 r. w sprawie o sygn. IV KK 171/11 (LEX nr 1044052), z dnia 12 października 2011 r. w sprawie o sygn. V KK 275/11 (LEX nr 1044078), uchwałę składu 7 sędziów Sądu Najwyższego z dnia 28 listopada 2013r. I KZP 13/13 (opubl. OSN Izba Karno i Wojskowa z 2013r. zeszyt 12 poz. 100) i z dnia 15 czerwca 2011 r. w sprawie o sygn. II KK 108/11 (LEX nr 847137), a także wyrok Sądu Apelacyjnego w Lublinie z dnia 21 listopada 2012 r. w sprawie o sygn. II AKa 234/12 (LEX 1246772).

Powyzsza ugruntowana linia orzecznictwa, z którą Sąd Okręgowy w tym składzie w pełni się zgadza, potwierdza pogląd, że w kwestiach intertemporalnych z zakresu wymierzania kary łącznej stosuje się art. 4 § 1 k.k. Skoro bowiem przedmiotem postępowania w tej kwestii jest również odpowiedzialność karna (tyle, że łączna), to orzekanie o karze łącznej niewątpliwie znajduje się w zakresie zastosowania wynikającej z art. 4 § 1 k.k. normy.

Reasumując, w niniejszej sprawie, orzekając kary łączne grzywny i pozbawienia wolności, jak w punkcie 1 i 4 wyroku, Sąd orzekł w oparciu o stan prawny sprzed nowelizacji kodeksu karnego, która weszła w życie w dniu 8 czerwca 2010 r., mając też na uwadze przepis art. 19 ust. 1 ustawy z dnia 20 lutego 2015r. o zmianie ustawy – Kodeks karny oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z 2015r., poz. 396).

W myśl art. 86 § 1 k.k. – w brzmieniu obowiązującym do dnia 8 czerwca 2010r.- Sąd wymierza karę łączną w granicach od najwyższej z kar wymierzonych za poszczególne przestępstwa do ich sumy, nie przekraczając jednak 540 stawek dziennych grzywny, 18 miesięcy ograniczenia wolności albo 15 lat pozbawienia wolności; kara łączna grzywny określonej w art. 71 § 1 nie może przekraczać 180 stawek dziennych - jeżeli jest ona związana z zawieszeniem wykonania kary pozbawienia wolności oraz nie może przekraczać 90 stawek dziennych - jeżeli jest ona związana z zawieszeniem wykonania kary ograniczenia wolności. Zważywszy zatem, że w myśl art. 86 § 1 k.k. – w brzmieniu obowiązującym od dnia 8 czerwca 2010r. - „Sąd wymierza karę łączną w granicach od najwyższej z kar wymierzonych za poszczególne przestępstwa do ich sumy, nie przekraczając jednak 810 stawek dziennych grzywny, 2 lat ograniczenia wolności albo 15 lat pozbawienia wolności; karę ograniczenia wolności wymierza się w miesiącach i latach. Kara łączna grzywny określonej w art. 71 § 1 nie może przekraczać 270 stawek dziennych - jeżeli jest ona związana z zawieszeniem wykonania kary pozbawienia wolności oraz nie może przekraczać 135 stawek dziennych - jeżeli jest ona związana z

zawieszeniem wykonania kary ograniczenia wolności”, to stwierdzić należało, iż poprzednio obowiązująca ustawa (w zakresie przepisu art. 86 § 1 k.k.) jest względniejsza dla skazanego. Podobnie Sąd, orzekając kolejne kary łączne, jak w pkt 1 i 4 wyroku, przyjął za podstawę wymiaru kar łącznych jako względniejsze przepisy kodeksu karnego skarbowego sprzed 1 lipca 2015r., a to na podstawie art. 20 § 2 k.k.s. w zw. z art. 2 § 2 k.k.s. i art. 39 § 1 i 2 k.k.s. w zw. z art. 23 § 3 k.k.s., skoro art. 20 § 2 k.k.s. odnosi się do przepisów kodeksu karnego stosowanych odpowiednio także jeżeli chodzi o zasady wymiaru kary łącznej.

Zastrzec na wstępie trzeba także, iż celem postępowania w sprawie o wydanie wyroku łącznego jest nie tyle polepszenie sytuacji skazanego, ale jej uporządkowanie. To zaś, czy lub w jakim zakresie wymiar orzeczonej kary łącznej będzie skutkiem absorpcji kar mniej surowych przez najsurowszą albo skutkiem kumulacji wszystkich podlegających łączeniu kar jednostkowych zależy od okoliczności, o których poniżej. Godzi się bowiem wyjaśnić, iż nie można zgodzić się z poglądem, że interes ten polega na orzekaniu kary łącznej w sposób maksymalnie korzystny dla skazanego.

Przypomnieć należy w tym miejscu, że zgodnie z treścią art. 86 § 1 k.k. Sąd wymierzając karę łączną ma wyznaczone granice jej wymiaru. Granicę dolną stanowi najwyższa z wymierzonych kar, natomiast granicę górną stanowi suma kar wymierzonych za poszczególne przestępstwa. Z powyższego wynika, iż kara łączna może być wymierzona przy zastosowaniu zasady absorpcji, zasady kumulacji lub zasady asperacji – częściowej absorpcji i częściowej kumulacji. W orzecznictwie znaleźć można poglądy, iż kara łączna w wyroku łącznym nie może stwarzać większej dolegliwości od tej, jaka wiązałaby się z kolejnym wykonaniem poszczególnych wyroków podlegających łączeniu (por. wyrok Sądu Najwyższego z 06.10.2000r. III KKN 340/00). Nie oznacza to jednak, iż kara łączna ma przynosić skazanemu oczekiwaną przez niego korzyść. Kary łącznej nie można traktować jako instytucji mającej na celu łagodzenie prawno-karnych konsekwencji dla sprawcy kilku przestępstw, czy też instytucji traktowanej jako „swego rodzaju ustawowe złagodzenie kary” (zob. P. Kardas, w: Kodeks karny. Część ogólna. Komentarz. Tom I. Wydanie II, pod red. A. Zolla, Kraków 2004r., s. 1115). Instytucja kary łącznej nie jest instrumentem łagodzenia orzeczonych za pozostające w zbiegu przestępstwa kar, zaś sam fakt pozostawania dwóch lub więcej przestępstw w zbiegu nie stanowi okoliczności łagodzącej. Owszem normatywna istota regulacji dotyczącej kary łącznej sprowadza się do stworzenia podstaw do racjonalnego i humanitarnego stosowania kar (art. 3 k.k.) w wypadku popełnienia przez tego samego sprawcę kilku przestępstw pozostających w zbiegu realnym. Jednak nie można zapomnieć, iż kara łączna jest orzekana wobec sprawcy, który popełnił dwa lub więcej przestępstw, a to z kolei jest istotnym czynnikiem prognostycznym przemawiającym za orzeczeniem kary łącznej surowszej od wynikającej z dyrektywy absorpcji (por. wyrok Sądu Apelacyjnego w Łodzi z 20.10.2001r., II Aka 154/01, Prok. i Pr. 2002r., z. 4, poz. 26). Orzekając karę łączną w warunkach wyroku łącznego, Sąd winien kierować się względami, jak przy orzekaniu kary łącznej w wypadku jednoczesnego osądzenia kilku czynów. Trzeba przy tym pamiętać, iż wymierzając karę łączną nie można poddawać ponownej analizie i uwzględniać okoliczności, które legły u podstaw wymiaru poszczególnych kar jednostkowych. Sąd powinien natomiast przede wszystkim rozważyć, czy pomiędzy poszczególnymi czynami, za które wymierzono kary podlegające łączeniu, zachodzi ścisły związek przedmiotowy – podmiotowy (tak: postanowienie Sądu Najwyższego z 07.10.2002r., II KK 270/02) oraz bliskość czasowa. Winno się nadto uwzględnić okoliczności, jakie zaszły już po wydaniu poprzednich wyroków, przede wszystkim mieć na uwadze proces resocjalizacji skazanego, a także względy indywidualno - i generalno - prewencyjne. Analizując związki łączące realnie zbiegające się przestępstwa trzeba pamiętać, iż kara łączna winna być wymierzona przy zastosowaniu zasady absorpcji im większa zachodzi łączność przedmiotowa i bliskość czasowa pomiędzy poszczególnymi przestępstwami lub wtedy, gdy jedno z pozostających w zbiegu przestępstw zdecydowanie dominuje nad pozostałymi. Ponadto niezależnie od możliwości zastosowania przy wymiarze kary łącznej zasady pełnej absorpcji, asperacji, jak i zasady pełnej kumulacji, oparcie wymiaru kary na zasadzie absorpcji lub kumulacji traktować należy jako rozwiązanie skrajne, stosowane wyjątkowo i wymagające szczególnego uzasadnienia, stąd priorytetową zasadą wymiaru kary łącznej powinna być zasada asperacji (P. Kardas, w: Kodeks karny..., s.1137 op. cit.).

W przedmiotowej sprawie, oceniając związki zachodzące między realnie zbiegającymi się przestępstwami, które objęto karą łączną grzywny, jak w pkt 1 wyroku, zauważyć należy, że przedmiot ochrony przestępstw w wyrokach opisanych w punktach I, II, III, V i VI nie jest tożsamy (art. 218 § 1 k.k., art. 219 k.k., art. 270 § 1 k.k., art. 286 § 1 k.k., art. 299 § 1 i 5

k.k., art. 54 § 1 k.k.s. i art. 56 § 1 k.k.s.), podobnie jak nie pokrywają się daty popełnienia tych przestępstw, a były one rozciągnięte w czasie (od lipca 1997 roku do 15 kwietnia 2002 roku). W konsekwencji związku przedmiotowe łączące realnie zbiegające się przestępstwa nie są ściśle, realnie zbiegające się przestępstwa, objęte karą łączną grzywny jak w pkt 1, nie są bowiem jednorodnjajowe i związek czasowy nie jest ścisły pomiędzy zbiegającymi się przestępstwami. Analiza zatem tylko związków przedmiotowych pomiędzy zbiegającymi się przestępstwami powodowała konieczność orzeczenia kary łącznej grzywny na zasadzie asperacji, czego wyrazem jest wymiar kary łącznej grzywny orzeczonej w pkt 1 wyroku tj. w wymiarze 600 (sześćset) stawek dziennych, ustalając wysokość jednej stawki dziennej za równoważną kwocie 200 (dwieście) złotych.

Oceniając z kolei związku zachodzące między realnie zbiegającymi się przestępstwami, które objęto karą łączną pozbawienia wolności, jak w pkt 4 wyroku, zauważyć należy, że przedmiot ochrony przestępstw z wyroków opisanych w punktach II, V i VI nie jest tożsamy (art. 270 § 1 k.k., art. 286 § 1 k.k., art. 56 § 1 k.k.s.), podobnie jak nie pokrywają się daty popełnienia tych przestępstw, a były one rozciągnięte w czasie (przestępstwa popełnione zostały w okresie od lipca 1997 roku do czerwca 2000 roku). W konsekwencji związku przedmiotowe łączące realnie zbiegające się przestępstwa w sprawach III K 92/01, III K 2033/08 i II K 705/07, objętych karą łączną pozbawienia wolności orzeczoną w pkt 4 wyroku łącznego, nie są ściśle, realnie zbiegające się przestępstwa nie są bowiem jednorodnjajowe i związek czasowy jest odległy pomiędzy zbiegającymi się przestępstwami. Analiza zatem tylko związków przedmiotowych pomiędzy zbiegającymi się przestępstwami powodowała konieczność orzeczenia kary łącznej pozbawienia wolności na zasadzie asperacji, sprzeciwiając się tym samym zastosowaniu zasady absorpcji. Zatem możliwa do wymierzenia kara łączna pozbawienia wolności orzeczone za zbiegające się przestępstwa opisane w punktach II, V i VI części historycznej niniejszego wyroku oscylowałaby w granicach od 3 lat pozbawienia wolności (najsurowsza z kar jednostkowych orzeczone w sprawie III K 92/01) do 5 lat i 7 miesięcy pozbawienia wolności (suma wszystkich kar jednostkowych orzeczonych w w/w sprawach). Natomiast możliwa do wymierzenia kara łączna grzywny za zbiegające się przestępstwa opisane w pkt I, II, III, V i VI części historycznej niniejszego wyroku oscylowałaby w granicach od 400 stawek dziennych do 1150 stawek dziennych, przy czym ustalona w ramach orzekania o karze łącznej na podstawie zasad wynikających z art. 33 § 3 k.k. w zw. z art. 86 § 2 k.k. nowa stawka dzienna nie mogła być wyższa niż najwyższa ustalona w łączonych wyrokach czyli w niniejszej sprawie 300 zł, przy uwzględnieniu także zasad wynikających z przepisów art. 20 § 2 k.k.s. w zw. z art. 2 § 2 k.k.s. i art. 39 § 1 i 2 k.k.s. w zw. z art. 23 § 3 k.k.s. Biorąc zatem pod uwagę całokształt okoliczności w przedmiotowej sprawie, Sąd uznał za słuszne zastosowanie zasady asperacji odnośnie opisanych w pkt 1 i 4 sentencji zbiegu realnych przestępstw i w konsekwencji na tej zasadzie wymierzono skazanemu na podstawie art. 85 k.k. i art. 86 § 1 i 2 k.k. w związku z art. 4 § 1 k.k. i w związku z art. 19 ust. 1 ustawy z dnia 20 lutego 2015r. o zmianie ustawy – Kodeks karny oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z 2015r., poz. 396) i art. 20 § 2 k.k.s. w zw. z art. 2 § 2 k.k.s. i art. 39 § 1 i 2 k.k.s. w zw. z art. 23 § 3 k.k.s. oraz art. 569 § 1 i 2 k.p.k. **karę łączną 4 (czterech) lat i 4 (czterech) miesięcy pozbawienia wolności** (pkt 4 części rozstrzygającej wyroku) oraz **karę łączną grzywny w wymiarze 600 (sześćset) stawek dziennych, ustalając wysokość jednej stawki dziennej za równoważną kwocie 200 (dwieście) złotych** (pkt 1 części rozstrzygającej wyroku). Ustalając na nowo wysokość stawki dziennej Sąd wziął pod uwagę wysokość dochodów skazanego, przebywającego na rencie i brak możliwości podjęcia pracy z uwagi na stan zdrowia. Mając na uwadze te okoliczności Sąd wymierzył skazanemu karę łączną grzywny na zasadzie asperacji.

Kary łączne pozbawienia wolności i grzywny wymierzone skazanemu K. przy zastosowaniu zasady asperacji należy uznać za sprawiedliwe i adekwatne wobec okoliczności sprawy. Takie ukształtowanie kar łącznych czyni zadość wymogom prewencji indywidualnej w stosunku do skazanego, jak i wymogom oddziaływania społecznego, raz jeszcze podkreślając nieopłacalność popełnienia przestępstw. Orzekając takie kary łączne Sąd uwzględnił wszystkie okoliczności mające wpływ na jej wymiar, czyniąc zadość wymaganiom ustawowym i wymaganiom ugruntowanego orzecznictwa. Rozstrzygając o wysokości kar łącznych Sąd Okręgowy miał również na względzie proces resocjalizacji skazanego, który był w przeszłości wielokrotnie karany. Postawa skazanego prezentowana obecnie jest wprawdzie pozytywna, jego zachowanie nie budzi większych zastrzeżeń, przestrzega porządku prawnego i posiada pozytywną opinię środowiskową, jednak zważyć należy, że zachowanie skazanego od dłuższego czasu determinuje stan jego zdrowia, który jest bezspornie zły i czego Sąd nie kwestionuje, mając na uwadze liczne opinie lekarskie zgromadzone

w aktach sprawy, jednak stan zdrowia skazanego nie miał decydującego znaczenia przy kształtowaniu wymiaru kar łącznych, bo może mieć on istotne znaczenie dla decyzji o odroczeniu wykonania kary, zwłaszcza, że skazany z takiego odroczenia wykonania poszczególnych kar obecnie korzysta. Oczywiście jest jednak, że stan zdrowia skazanego i trudne rokowania co do jego poprawy ma przełożenie na ustalanie prognozy kryminologicznej wobec skazanego, jednak nie można tego przeceniać, gdyż aktywność życiowa skazanego koncentruje się od dłuższego czasu wokół stanu jego zdrowia i trudno mówić w tej sytuacji o postępach procesu resocjalizacji, zwłaszcza jeżeli się zważy, iż w lutym 2016r. zarządzono skazanemu wykonanie uprzednio warunkowo zawieszanej kary pozbawienia wolności w sprawie III K 118/12, a to świadczy o tym, że nie wykorzystał on szansy jaką było dla niego dobrodziejstwo warunkowego zawieszenia wykonania kary. Zgodnie z art. 571 § 1 k.p.k. Sąd, wydając wyrok łączny, bierze pod uwagę zarówno zachowanie się skazanego w okresie odbywania kary, jak i jego warunki rodzinne, zdrowotne i majątkowe, przede wszystkim zaś etap procesu resocjalizacji, na jakim znajduje się skazany. Analiza powyższych okoliczności, jakie wynikają z wywiadu kuratora i dokumentów zgromadzonych w aktach sprawy powoduje, że nie można wykluczyć, iż zmiana zachowania skazanego podyktowana jest jedynie chęcią przedstawienia siebie w korzystnym świetle w związku z ubieganiem się o wydanie wyroku łącznego i nie idzie za tym rzeczywista wola zmiany swojego zachowania.

Reasumując, w ocenie Sądu, orzeczone w tym wyroku kary łączne i związane z nimi dolegliwości nie przekraczają również stopnia winy sprawcy, uwzględniają stopień szkodliwości społecznej czynów, osiągną cele zapobiegawcze i wychowawcze, spowodują motywację skazanego do zmiany postępowania w przyszłości, jak również uwzględniają potrzeby w zakresie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa, wpływając na przekonanie, że przestępstwo nie uchodzi bezkarnie, lecz spotyka się ze sprawiedliwą karą.

W wyroku ponadto na podstawie art. 626 § 1 k.p.k. i art. 624 § 1 k.p.k. oraz art. 6 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 r. o opłatach w sprawach karnych (jedn. tekst: Dz. U. z 1983 r. Nr 49 poz. 223 ze zm.) Sąd zwolnił skazanego od obowiązku zapłaty kosztów sądowych, obciążając nimi Skarb Państwa, uwzględniając sytuację materialną oraz zdrowotną skazanego i nie pobrał od niego opłaty.

/-/ SSO Dorota Biernikowicz

ZARZĄDZENIE

1. proszę odnotować sporządzenie uzasadnienia w kontrolce uzasadnień;
2. odpis wyroku wraz z uzasadnieniem i pouczeniem doręczyć skazanemu i jego obrońcy z wyboru (wezwać skazanego do uzupełnienia w terminie 7 dni braku formalnego pod apelacją wprost poprzez jej podpisanie, pod rygorem odmowy przyjęcia apelacji);
3. przedłożyć z apelacją lub za 14 dni.

Poznań, dnia 12 października 2016 roku SSO Dorota Biernikowicz